

Καθημερινότητα

Ζάχος Βασιλείου
Χειρουργός

Πολλά έχουν γραφεί και γράφονται για την καθημερινή ζωή, την καθημερινότητα. Μερικά από αυτά έγιναν σίχοι, τραγούδια. Στα φοιτητικά μου χρόνια η «Καθημερινότητα» είχε τραγουδηθεί από τη βραχνή φωνή του Ιταλού τροβαδούρου Francesco Guccini. Μια όμορφη μπαλάντα που περιέγραφε τη σκληρή, σοβαρή, χωρίς φτιασίδα και ψεύτικα χαμόγελα καθημερινή ζωή. "La vita quotidiana". Πάνω στη μελωδία του τραγουδιού αυτού έγραψα τον δικό μου σίχο πριν από χρόνια. Παραμένει επίκαιρος μέχρι και σήμερα...

Ξυπνάω αγχωμένος,
η μέρα μου αρχίζει,
το κρύο νερό στο μπάνιο
τα όνειρά μου σβήνει.
Ο χρόνος με πιέζει,
κοιτάω το ρολόι,
πετάγομαι στον δρόμο,
ρομπότ εγώ και όλοι.

Ο θόρυβος της πόλης
σκεπάζει τη φωνή μου
το στρες θα με σκοτώσει,
τρυπάει το κορμί μου.
Στο κουρασμένο βήμα,
ο χρόνος η σκιά μου
δεν έχω να σκεφτώ
κι εγώ με τη σειρά μου.

Κάθε ημέρα ίδια,
μονότονη και γκριζα,
αναζητώ το χρώμα,
ποιος το 'χασε, δεν είδα.
Κάθε ημέρα ίδια
μ' αυτήν που έχει περάσει,
κι αυτή που θα 'ρθει πάλι
τα ίδια θα μοιράσει.

Να ψάχνω ν' ακουμπήσω
στον έρωτα έχω πάψει
βαρέθηκα τα πάθη,
τα ψέματα, τα λάθη.
Γυρεύω λίγο ήλιο,
φοβάμαι το σκοτάδι
το βήμα συνεχίζω
ώς της ζωής την άκρη.

Κοιμάμαι αργά τη νύχτα
στο κρύο το κρεβάτι,
γεμάτο από τσιγάρα
δίπλα το τασάκι.
Σε λίγο ξημερώνει,
μονάχο περιστέρι,
κρυώνει η καρδιά μου,
γυρεύω ένα χέρι.

Κάθε ημέρα ίδια,
φουντώνει μια ελπίδα,
την ψάχνω στο σκοτάδι,
η νύχτα θα την πάρει.
Κάθε ημέρα ίδια
μ' αυτήν που έχει περάσει,
κι αυτή που θα 'ρθει πάλι
τα ίδια θα μοιράσει.